

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
de intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.
Kiadóhivatal:
Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főutca 2-ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.
Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre . . . . . 5 ft — kr.
Félévre . . . . . 2 „ 50 „
Negyedévre . . . . . 1 „ 25 „

Hirdetési díj:
háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.
Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár.
Nyilttér minden sor 10 kr.

Agrár-egylet.

V.

A fentebb vázoltak után az agrár-egylet alakuló közgyűlésén gróf Chorinszky tartományi főnök a gyűlekezethez intézett beszédében kifejezte, hogy: „A legközelebbi jövőnek a gazdasági egyletek számát és tagozását tetemesen emelnie kellend; a miunket környező tartományokban bikatartó-, sajt- és tejtermelő szövetkezetek alakultak, s tartományunk is ezen egyleteket nem fogja nélkülözhetni; mindezekfelett a mezőgazdaság hitelszövetkezeti alap nélkül nem lesz javítható, oly állítás, mely a mezőgazdasági személyes hitel tekintetében azonnal szembe ötlök, melynek helyessége azonban az agrár-osztály jelzőhitele részére is igénybe veendő. Számos részint már létező, részint életbe léptetendő gazdasági egyletek szükségesek a termelés közvetlen emelésére, s a termelést veszélyeztető károk és veszélyek elhárítására, s azok hatásainak enyhítésére.

Vajjon talál-e még az új egylet helyet? kérdezhetnők. Ezen kérdésre felelhetjük, hogy a mezőgazdaság igényei tekintetében csupán gazdasági intézkedések által többé működni nem lehet, hanem hogy a tárgyilagosságot törvény megváltoztatását, s a jogrendnek az agrár-osztály szükségleteihez alkalmaztatását elérni kell. Ezen egyletnek célja tehát az agrár-osztály szükségleteinek megfelelő jogrend elérése; ezen egyletnek meg van tehát minden gazdasági egylet mellett teljesen önálló létjogosultsága, mert neki az agrár-osztály jogvédelmének közeget kell alkotni, melynek hiánya eddig oly nagyon éreztetett. Az egyleti cél szeméink elé vezet a nevezetes feladatokat, melyeknek megoldásán az agrár-osztály újonnan szervezett közege közreműködni hivatva van. A föld és telek oszthatósága, jelzőlogos eladósodás és a mezőgazdasági jelzőlogóhitel megszorítása, a parasztosztály örökösödési joga, tagosítás, a birtokjogok megváltása és szabályozása az új egyletnek mindjárt kiemelhető feladatai, de az adó- és illetéktörvény, az országos és községi pénzügyek szabályozása az agrár-egylet részéről specialis véleményezést és méltatást kívánnak; a bikatartási és ménlő-szemlék, marhavásár és marhavász rendszabályok, vadászati és halászati törvények a jog álláspontjáról való megítélést szükségesnek, és az új egylet célja oda formuláz-

ható, hogy annak az osztály jogmeggyőződését összegyűjteni és precízírozni, és az eredményeket a törvényhozás és közigazgatásnak előterjeszteni kell. Milyen érintkezési pontok léteznek már most az új egylet és az autonóm országos képviselő között? Az agrár-egylet és az országgyűlés közti vonatkozások két egyszerű szóba foglalhatók össze: adni és venni. Az országos képviselőnek adni, s az agrár-egyletnek elvennie kell az osztály jogi és gazdasági alapzatának adatait; a gazdasági statisztikát, a legújabb korig vezetve; a jogi adatokat, visszavezetve történeti alakulásukra. Az agrár-egyletnek adni és az országos képviselőnek átvennie kell az agrár-osztály köz- és magánjogi s a törvényhozás és közigazgatás terén, formulázott jogmeggyőződését.

Agrár-egyletnek és autonóm országos képviselőnek egyesült erővel kell működni, s remélnünk kell, hogy az agrár egylet és országos képviselőt egyesített erővel működni fog, s az egyletet mindkettőt erőssé teendő.

Alkotmányos életünk harezában meg van, hogy minden osztályunk harezolva kell a jobbat elérni, harezolva kell más osztályok általi erőszakoskodástól védekezni. Ilyen harezban az egyes társ semmi, itt sokaknak kell összeállni, kik értelmiséget, tapasztalást és praktikus érzéket magokban egyesítenek. Csak egyesített erővel harezolható ki valami. Az erőnek nagy egyesülése nagyobb hatalom is a törvényes talajon.

Ezen előzmények után a salzburgi agrár-egylet három resolútiót egyhangulag fogadott el. 1. Az agrár-egylet választmánya megbizatik, hogy azon javaslatok felett tanácskozzék s azokat a jövő közgyűlés elé terjessze, melyek által a szabad egyleti tevékenység útján, vagy a magas kormány vagy az országgyűléshez intézendő kérvények útján a földgazdaság hátrányára fennálló, nem a viszonyok természetéből fakadó, de törvények vagy más közintézmények által alkotott egyenlőtlenségek megszüntessenek, és a földtöke javára a a pénztöke túlhatalma ellen, a földgazdaság viszonyainak természetéből fakadó paraszti nyilvános közintézkedések, az erős, szabad és szolgálatképes birtokos osztálynak tartós fennállására alkottassanak. 2. A közgyűlés megbizta a választmányt, a magas kormányhoz mielőbb kérvényt intézni a csavargás korlátozására: a) annak szigorubb büntetése, b) dol-

gozó házaknak felállítását által, az országos és községi alapnak lehető kimelésével, c) a házikoldulás ellen alakítandó egyleteknek hathatós támogatása által. 3. A választmány megbizatik a magas kormányhoz kérvényt intézni, ugyszint a Reichsrath mindkét házhoz is, hogy az üresen álló házak adómentessége, vonatkozva a ház-osztály-adóra, ép úgy elismertessék, mint az a házber-adóra vonatkozva elismertetett.

Mint hogy az egyletek kívánságai és javaslatai — mennyiben a törvényhozás tárgyait illetik — mit sem használnak, ha nem a Reichsrathban törvényjavaslatok alakjában terjesztetnek elő és képviselőnek, az egylet elnöke mint képviselő, salzburgi képviselő társai szövetségében arra törekedett, hogy különösen a községek és a nagybirtok képviselőiből egy agrár-klubot képezzen, melynek tagjai eltérő különböző politikai pártállásuktól, az agrár érdekek felett a nemzeti jólét álláspontjából tanácskozzanak. Ezen kísérlet sikerült, ámbar nagy nehézségekbe ütközött, mivel a már létező nemzetiségi vagy politikai klubok, gyengítésüket és merev pártfegyelmük tágulását féltették. Lassan szedődtek össze a különböző klubokból egyes tagok, melyek száma most már 40-re növekedett, és egyre szaporodni fog. Még is fel kell tennünk és elfogadnunk, hogy már is általános a meggyőződés, miszerint a gazdasági kérdések napjainkban a legégetőbbek, és még sokáig azok maradnak, hogy tehát leginkább a községeknek, képviselőik elutasíthatlan kötelességeül tekinteniök kell, hogy az agrár-klub tanácskozásán részt vegyenek, s az abból eredő javaslatokat támogassák.

Az agrár-klub eddigi tanácskozásaiából egy interpelláció, és három javaslat került ki, melyekről a jövő számban megemlékezünk.

Levelezés.

Alsó-Szalók, 1884. decz. 18.

E lapok decz. 7-iki 49. számában jónak látták a kis-szebeni néptanítók személyemet in corpore megtámadni s érvek helyett a gorombaság bunkójával árnyékom felé sújtani; mely fegyver használata alól még az ottani iskolások, különben szerencsés temperamentum, tollvivője sem tudta magát emancipálni, a min egy esőpett sem esodálkozom,

Midőn a grófné szemrehányást tett neki, a rabszolgá ennyit mondott:

— Tisztelt asszonyom! ilyen dologban nem szokás tanácsot kérni.

Aztán utrakelt a belgahatár felé.

És a délután folyamában esett meg a bárhaj.

Mig öltözködött, folyton a gondolat bántotta.

Már félórája, hogy elkészült toilettéjével, de azért nem akar elindulni, mielőtt híret vette volna a párbaj kimenetelének. De soká késik is ez a sürgöny!

A szobaleány végre belép és sürgönyt ad át.

A grófnó keze reszketett, szive dobogott a nagy felindulásban.

Szegény Ralph! Milyen boldog lett volna, ha az ő tekintete is láthatja ezt az érzelmenyilvánulást.

A sürgönyben csak ennyi volt megírva: „Sulyosan megsérült. Látni óhajta önt. Tartok tőle, későn érkezik. Dr. Constant.”

Mintha a váratlan csapás erejétől fosztotta volna meg, a grófnó hátrahanyatlott székébe. Elhaló hangon sutogott:

— Sulyosan megsérülve! Ó, ki ilyen tehetőség! Ah! és mennyire szeretett!

Köny jelent meg szemében.

— De hogy fölkeresem — az lehetetlen!

Ez az orvos megőrült. Nem is lesz erre szükség. Bizonyára csak rámijsztenek!

Tovább fűzi tépelődéseit, miközben tekintete a faliórán csüng.

— De ha azalatt meghalna! Milyen fájdalom volna ez anyjára nézve! Egyetlen fia és még csak huszonhat éves.

Ha meghalna, nefelejtkszorut küldenék ravatalára!

Elragadó volt akkor este, midőn először láttam!

TÁRCZA.

Az eszménykép.

— Paril elbeszélése. —

A nyitott ablakon keresztülhatolt a nyár-éj varázsa. A kertből rózsá „és ibolya” a közzelfekvő erdőből fenyőillat alakjában és a tengerpartról mint üde, sós pára, mely a lámpa fényét megrezcenti.

A szomszédos öltözőben, mely fényesen ki van világítva, De la Merced grófnó készül arra az estélyre, melyet kedves barátja, Katalin hercegnő „japán villájában” ad.

Ott csupa jó kedv és fényes multság várja; miért hogy mégis olyan halovány az arca, komor a tekintete?

Mióta Párisba érkezett, hódolat vette körül. A férfiak imádták, a nők gyűlölték; kell-e ennél több a boldogságra?

De a grófnó nem érzi e pillanatban a boldogságot. Ideges mozdulattal ragadja meg az asztalon heverő hírlapot, melyben a következő hír veres ezerzával van aláhuzva:

„Tegnap kemény összeszólalkozás történt a művészek egyletében Alberg báró és Ralph Raymond ur között. Okot erre egy megjegyzés adott, melylyel a báró egy előkelő hölgyet megsértett.”

Ez a hír komoritja el De la Merced grófnót. Ralph Raymond miatta zördült össze a báróval.

Ki volt ez a Ralph? Egy ifju poeta, kinek neve csak most kezdett ismeretes lenni. A grófnó egy estélyen ismerkedett meg vele, szokott szelletes modorában bókot mondott neki legújabb

dramájáról és ezzel, valamint szépségével, pillanat alatt meghódította az ifjút.

Szerelmes lett belé, mint csak egy tüzes lelkű költő szerethet, ki álmai eszményképét valóságban találja maga előtt.

A grófnó elfogadta az ifju felajánlott karját. Örömmel hallgatta, mit ez zengzetes hangon mondott neki. Midőn elhallgatott, alig tartóztathatta magát, hogy oda ne szóljon neki:

— Folytassa kérem, folytassa!

Másnap költeményt küldött neki az ifju. Elolvasta és elragadónak találta. A másodikban némi homályt fedezett föl, a harmadikat el sem olvasta többé.

Pontos teendői megakadályozták ebben. Hat különböző toilettet kellett kigondolnia, melyben X. hercegnő estélyén a jelenlevő nőket akarta elhomályosítani.

De azért még gondolt néha Ralpra; különösen, ha ez előtte állott. Volt valami az ifju hangjában, mi nem engedte, hogy társasága unalmassá váljék. Aztán jól esett neki a hatalmas szenvedély, melyet a költő iránta táplált.

Eszmény volt ő az ifju számára, az is akart maradni. Miért, hogy Ralph megtörte a varázst. Mi köze ahhoz, ha Alberg báró — a ki különben valóságos tökfilkó! — sértőleg nyilatkozott róla, a grófnóról? Nem adott ez neki jogot, hogy védelmére keljen.

Ha még előkelő név viselője volna. De így... egész Páris nevet majd a védőn és pártfogoltján. És ép ma verekszik meg, midőn a nagyherceg be lesz neki mutatva. A nagyherceg, ki annyira óhajta, De la Merced grófnó ismeretségét.

Legalább előre kikérte volna tanácsát! De ez a kicsiny, polgári származású ifju olyan érzékeny volt becsület dolgában, akár egy tizenhat össel bíró főnemes.

mert hát ő s a tanítók nyilatkozatának szerzője egy és ugyanazon nemes személy.

Legelőször is kijelentem, hogy valamint most a legesondosabb vérel írom e sorokat, hasonlóképp első „pamphlet“-emet is minden szenvedélytől ment órában írtam.

Van a nyilatkozatot aláírt kis-szebeni tanító urak között egy lelkes is, és pedig keresztényen lelkes, ki, habár szabad óráiban a községi népiskolánál tanítókodik, az evang. iskolának pedig született igazgatója is, mégis maradhat annyi ideje, hogy megmagyarázza önöknek, miszerint a ker. katolikus (kérem máskor így ezimezni!) lelkes sem vehető ki teljesen emberi természetéből, hogy az ő ereiben is folyik ama bizonyos piros folyadék, mely durva sertés esetében sebesebben cirkulál. Vegyük, kérem, tudomásul továbbá azt is, hogy egy állásának kötelességeit félreismerő, törvénytisztegető ember rendreállítására még nem „botor eljárás“ — mint magát a kis-szebeni iskolaszék műveltségét negélyező tollvivője kifejezni méltóztatott.

Hogy önök „szerencsétlen temperamentum“-omat szememre ne hányhassák s így nyilatkozataikkal senkit félre ne vezethessenek, kötelességemnek ismerem röviden előadni, miként érdemelte ki magának testületök legkitűnőbb tagja az önök által annyira gyászolt rendreállítását.

Legelőször is kijelentem, hogy elégtelen hangon tartott nyilatkozatokat is valószínűséggel kezdtek, midőn azt állították, hogy én kis rokonom kikérgetésének megtorlása végett „rándultam volna“ Szebenbe. Önök szerencséjére véletlenül ott voltam már, mikor a kis fiú sirva jött az iskolából; szerencséjére mondom, mert innen távolból a rendes uton kerestem volna „a kvalifikálatlan darabosság“ megtorlását; így pedig beértem a törvénytisztegető neveléssel magára vett tanító rendreállításával s a dolog nyilvánosság elé való hozzászállással. Itt egyszermind mellékesen kijelentem, hogy — ha rugáskálkál föl nem hagynak, olyan förgőtetget zúdítok a nyakuk közé, hogy szíaz nyilatkozat sem húzza ki önöket belőle. Tartalékalkalom is vagyon ám!

Kis-Szebenben létemkor értesültem tehát az esetről; egy órával rá véletlenül találkozom Kr. Istvánnal az utcán, kivél különben a gyermek-éveim óta a legszebb egyetértésben életem s egész bizalommal — ő a megmondhatója, hogy nyugodtsággal is — megkérdeztem a fiú kikérgetésének okát, mire ő, általánosán ismert kreinszerű mosolygásával azt felelte: „mert nem fizette ki a tandíjat.“ Mikor pedig azt bátorítottam megjegyezni, hogy „itt vagyok én akármikor, veletek is találkozom, miért nem mondtátok meg nekem s én szívesen fizettem volna!“ Ezen bizalmas szavaimra Krausz J. „Sáros m. ált. tanítóegylet“ elnöki méltóságának teljes tudtában azt felelte kidüllesztett mellél: „Nem kötelességem tudni, ki a gyermek; nekem elég volt az, hogy nem fizette ki a tandíjat s azért kergettem én ki!“ No ha ez nem „kvalifikálatlan darabosság“, akkor a szebeni zsemlyét áruló hölgy bülbülszavú fülemile. Csoda-e tehát, hogy eljárását pimaszságnak neveztem, csoda-e, ha azt mondtam neki, hogy a husiharbi cigánynak több műveltsége van, mint neki?

Ennyiből állt az egész föllépés, mely, hogy Kis-Szeben falai között maradjon, leginkább az önök érdekében állt volna. Azonban egyik referensök a „Sárosmegyei Közlöny“-ben jónak látott engem provokálni, és csak a nevezett lapban meg-

Az óra nyolczat ütött. A grófuó fölzezett, legfőbb ideje már, hogy induljon.

A szobaleány belep és egy második sürgünyt nyújt neki át.

— Megint egy! Istenem, mi is lehet a tartalma? Irtózat es! Alig tudok már megállni lábaimon. Vajjon elolvassam-e?

Ez a boldogtalan Ralph! Milyen helyzetbe hozott! Hát akartam-e én, hogy megverekedjék? Nem tiltottam meg neki? Csak ő maga az oka.

Bizonyára ismét magához hív, sürgüti jöttömet. Milyen gyöngédtelenség!

A komornyik megjelent a terem ajtajában:

— Taylor herczeg tudakolja, lehet-e szerencséje a grófnőhöz?

— A herczeg? Mindenesetre! Kérem, kedves herczeg, csak beljebb!

— Eljöttem, hogy magammal vigyem — mondá a herczeg — epedve várja a társaság.

— Igen... de...

— Csak nem fog fenn akadály.

— Dehogy! Azonban...

A grófnő keze reszket. Mintha a sürgöny égetné. Lehajlik a kandallóhoz és meggyújtja a végét.

— Végre is, mi fontos lehet ebben a sürgönyben — mond halkán. Azután fenszóval folytatja:

— Menjünk herczeg!

A fejedelmi alak elhagyta a termet A lépcsőről felhangzik kacagása. Mintha mesteri kéz ezüshurokat pengetne.

A komorna lehajlik a kandallóhoz, felveszi a félig elhamvadt sürgünyt és elolvassa. Csak ennyit volt a tartalma:

„Raymond az imént elhunyt.“

jelent „darabosság“ után fogtam a tollat, mert különben az egész ügyet annak rendje-módja szerint intéztem volna el; valótlan tehát a nyilatkozó tanítók azon állítása, hogy a „szenvédélyesség első rohamos befolyása alatt“ írtam volna cikkemet.

Úgy illett volna, hogy a tanítók a dolog érdemére egész határozottsággal nyilatkozzanak. Arra kellett felelniök, szabad-e a tanítónak vagy tantestületnek, vagy iskolaszéknek, vagy tanfelügyelőnek, vagy magának a miniszternek is egy 6—15 éves gyermeket kiutasítani az iskolából csak azért, mert a tanév elején nem hozta el a tandíjat? Hic Rhodus!...

Nyilatkozatukból azt veszem ki ugyan, hogy Krausz eljárását nemcsak helyeselik, de sőt azt az iskolaszék egyik határozatával palástolják is, az iskolaszék tollvivője mégis, annak dacára, hogy a nyilatkozat írójával egy személy, egy kicsit megszeppent már, mert azon valótlan állításra vetemedik, miszerint „a fiú az iskolapéruz elhozatala czéljából csak hazaküldetett.“ — Mentita est iniquitas sibi!

Ha pedig így áll a dolog, akkor ismét kibővívte „koczkatatom“ azt a „badarságot“, hogy önök mindnyájan, iskolaszékekkel együtt követtek el törvénytisértést.

Megmagyarázom önöknek, mert — ugyilátszik — rászorultak!

Az 1868. XXXVIII. t.-cikk szelleme és betűje értelmében minden gyermek tartozik iskolába járnai 6—15 éves koráig. Hogy pedig valahogy továbbra is ne maradjanak abbéli téves véleményökben, miszerint „idegeneket“ nem kötelesek iskolájukba fogadni, egy lelkes is lévén önök között, az megmagyarázhatja önöknek, miszerint most már nem elegendes az iskolakötelességet az anyakönyvekből kiirni, hanem köteles a helyi előjáróság a községben lévő összes iskolakötelességet összeírni s az így összeírtakat az iskolába való járásra kényszeríteni s általában felügyelni, nehogy csak egy gyermek is kivonhassa magát az iskolaköteletesség alól, akár helyben született, akár másutt. Valóban furesa dolog! mi itt a vidéken pénzbírsággal kényszerítjük a szülőket, hogy gyermekeiket iskolába küldjék. Önök pedig ott a városban erőszakkal kergetik ki őket! Miután a törvény kétféle mértékkel nem mérhet, vegyük tudomásul a szebeni tanítók, hogy ők is kénytelenek minden Kis-Szebenben található gyermeket iskolájukba bevinni s ott megtűrni, akár fizet a tandíjat, akár nem! Mert vagy képesek a gyermek hozzátartozói fizetni vagy nem. Ha igen, kényszeríteni kell őket közigazgatási uton; ha nem, tandíj nélkül is kénytelenek tanítani őket.

De ha önök mostanáig sem akarták a népoktatásról szóló törvény szellemét és betűjét megérteni, el vagyok rá készülve, hogy ezen soraimnak sem fognak hitelt adni; ennél fogva ide iktatom a „Néptanítók Lapja“ szerkesztőjének panaszomra küldött és f. évi nov. 29-iki 87. számában foglalt üzenetét. A „N. L.“ azt mondja: „B. M. pleb. urnak. Ha a dolog így áll, a miut fűdő úr írja, pedig ebben semmi okunk nincs kétkedni, akkor tökéletesen igaz van it. urnak. A törvény parancsol, a gyermeknek 6—15 éves koráig iskolába kell járni s onnan, akár fizet a tandíjat, akár nem, kiutasítani nem szabad.“

Miképpen lehet tehát olyat kívánni tőlem, hogy én józan észszel azt mondjam Kr.-nak: „hisz' ennek a K. J.-nak nem is volt szabad másként cselekedni,“ (mint a fiút az iskolából kikaparancsolni) — azt írni a nyilatkozatban, hogy az én állításom, hogy t. i. ez ügyben Kr. törvényellenesen járt el, badarság, — valóban abderita logika, kificzamodott észjárás!

Azt állítják önök, hogy én a követelt tandíj lefizetésében akadékoskodtam. Ha állításokkal a nyilvánosság elé mernek járulni, akkor csak igazat szóljanak, mert különben kénytelen leszek egy bizonyos, nem igen megítisztelő, de önökre illő epithetont önök szemébe — és pedig megint nyilvánosan — mondani. Miután pedig önök nyilatkozatuk bevezetés sorában sejtetni engedik, hogy esetleg tettelesen is lehet az ilyen rendreállítását megtorolni, figyelmeztetem a megfontolatlanokat, hogy személyes védelmemről gondoskodtam.

Azon állításuk, hogy egyedül a kis-szebeni kisedővő felállítása vezet önöket a magas 12 frtnyi tanpénz megállapításában, nem egyéb, mint farizeusi mellverés! Nem is fogja a „magyarosító egyesület“ az önök ily modoru buzgólkodását megköszönni; mert higgyék el, hogy ily modorral igen sokat ártanak a jó ügynek; már ebben az esetben is 12 frttal károsították meg a felállítandó óvoda alaptőkéjét.

Most még meg akarom önöknek tanító urak magyarázni: „hol van a macska?“ — Csak azt sajnálom, hogy önök, kik eddig velem mindig szép egyetértésben éltek, egy szenvedélytől elvakított ember lépjére szálltak. A fiú kikérgetését, valamint az egész nyilatkozat létrejöttelét csak úgy magyarázhatom meg magamnak, hogy az egy ember bosszúműve. Rút eszközül használtatják föl magukat ama bizonyos ember által, ki évek előtt az orra alatt véghezvitt borstörést sehogysem tudja elfelejteni. Meg vagyok győződve, hogy Krauszt is ezen folytonosan ármánykodó szörny birta rá a gesztenye kikaparására. A nyilatkozatot létrehozott

urnak pedig azt mondom, hogy a hol eddig csak megfordultam, mindenütt mint békeszerető ember léptem föl, mindenütt mint valóságos ker. katolikus lelkes működtem s ennek következtében úgy a művelte, mint az együgyűek szeretetét, ragaszkodását kinyerni szerencsés valék, de a gonoszság, rosszakarat előtt soha szemet hunyni nem tudtam, hanem ott, a hol kellett, szavaimból és tollam vonásaiból szellemi kötelet fontam és sújtottam a rosszakaratu embereket, kik számára nincs békeség e földön. Hogy pedig megmutassam, miszerint méltatlanul senkit megtámadni nem akarok, hogy ezen manőverben is csak e-aládom vérig való sértését akartam megtorolni, — ha uraságod nekem bebizonyítja, hogy önök ez ügyben ártatlanok, hogy az iskolaszék kényes erítette önöket ezen törvényellenes tette, én kész leszek önöktől bocsánatot kérni, de akkor az iskolaszéknek gyűlik meg a baja.

Az iskolaszéki határozat, mely különben, miut jelzem, az önök nyilatkozatának ellene mond, — nekem egy cseppet sem imponál.

Isten velünk!

Brühl Menyhért.

Zboró, decz. 19-én.

A „Sárosmegyei Közlöny“ 48-ik számában a zborói adminisztrátor, Kistaludi Endre egy fura levelét olvastam; furáok nevezem, mert benne a ludas mosdik s hibáit reám keni, azt vélvén a szegény, hogy majd engem piszkol be.

Hogy a zborói iskola oly hanyag állapotban van, tisztán az ő hibája s büne, mit azzal igazolok, hogy mióta október 16-iki soraim megjelentek az „Eperjesi Lapok“-ban, oly hűséges tanító lett belőle, hogy az egész falu népe csodálja. Ami pedig az iskola épületét illeti, arra én csak tetőzetet állítottam, a közfalak felállítását pedig már az adminisztrátor úr eszközölte, még pedig mérnöki terv szerint, csakhogy az adminisztrátor úr jónak látta az építész tervét részben mellőzni — s a börtön így lett elkészítve.

Hogy mennyi a dolga az adminisztrátor urnak, ahhoz semmi közöm, valamint ahhoz sem, hogy mit képes a káplány végezni? de azt tudom, hogy az adminisztrátor több ízben folyamodott a felsőbb hatósághoz, hogy neki káplányra nincs szüksége, még most levele egészen mást mond, a menyjében regisztrálja a templomokat, a lélekszámot, szóval az ő irtozatos teendőit. De jogosan érdemel megrovást azért, hogy a magyar segédlelkészekre azért neheztel, mert magyarok!

Reám pedig neheztel, hogy igazat szoktam neki mondani s nem vagyok oly alattomos, mint ő; neheztel, hogy gyermekeimet a káplányok által neveltetve, igénybe veszem azok szívességét, de természetesen — egy bizonyos, meghatározott honorárium kikötése mellett.

Azt is írja a jó adminisztrátor úr, hogy én mindent érdekből teszek. Igaz, hogy érdekből, de nem pénzvágyásból, mert miut Magyarországon szülőttjének nagyon is szívesen fekszik ezen elhagyott vidéknek — úgy anyagilag, mint szellemileg, — egy jobb nemzedéket nevelni. Mig ellenben a jó adminisztrátor urnak minden tette alaposan igazolja, hogy mindent érdekből tesz, még pedig pénzérdekből, a mit leginkább azzal bizonyítok, hogy ön törvénytelenül s fenhatósága engedélye nélkül szívtelenül felemelte a stólat s nyúzza hiveit, a tudatlan népet, kénye-kedve szerint! Reményem, hogy ezt csak nem tartja nemes tettnek?

Higgye el adminisztrátor uram, hogy — ha épen okoskodni akarnék önnel, közzé tenném azt a levelet is, melyet egy kasztjabeli uri embertől kaptam, azon alkalomból, — midőn szíves volt ön engem alaptalanul megtámadni. Mondhatom, hogy az említett levélben igen szép dolgok vannak adminisztrátorságod viselt dolgairól elmondva. Hanem hát nem akarok önnek ártani, mert a biblia is azt tartja, (a mit önnek jobban kellene tudni, mint nekem!), hogy „a ki téged követ hajít meg, te azt kenyérrel hajíts vissza!“

Ennyit kívántam felelni az adminisztrátor urnak, kijelentvén: hogy ezután vele sem élő szóval, sem írásban nem óhajtok többé találkozni.

Toszt Károly.

Különfélék.

Eljegyzés Munk Cornélia kisasszonyt, Munk Henrik orvostudor bájos leányát Eperjesen Braunberg Mór bielitzi nagykereskedő jegyezte el.

Törvénytiszteki elnök Végre valahára egész határozottan tudathatjuk olvasó közönségünkkel, hogy az oly soká üresedésben levő törvénytiszteki elnöki állomás immár betöltött. Az új elnök Palugyay Gusztáv a Ferencz József lovagrend birtokosa, ki a szegszárdi kir. törvénytiszteki helyetteset át városunkba. Az új elnökben társadalmunk egy gentleman jellemű, finom műveltségű, jovialis tagot, a törvénytiszteki pedig egy képzett humánus főnököt nyert.

Választás. A f. hó 15-én megtartott megyei közgyűlésen a Jóob Imre elhatározása folytán üresedésbe jött megyei arvaszéki ülnöki állomásra lapunk szerkesztője Hedry Bertalan egyhangúlag megválasztott. Szerencsével s türelemmel viselje e nehéz hivatal!

Névnap. Szeretett főispánunk mai nevenapja alkalmából a számos testület, jó barátok s ismerősök üdvözléséhez mi is hozzá fűzzük jó kívánásunkat, hogy a megye s az emberiség javára tartsa meg az Isten ő méltóságát számos hosszú évek során át!

Városi főgyűlés. A f. hó 17-én megtartott városi közgyűlés igen mozgalmas képet nyújtott, a mit különösen a tárgysorozat utolsó pontja idézett elő, mely szerint a dr. Schmidt Gyula országgyűlési képviselővé történt megválasztása folytán üresedésben jött városi főgyűlési állomás lett betöltendő. A városi képviselőtestület ügyvédek közül 5 jelöltet állított fel, nevezetesen: Kovács János, Kleffner Gyula, dr. Mosászky Győző, Tomka Ágost és Maudies Ede ügyvédek. A dolog természetesen szavazásra került, melyben összesen 92 szavazatot adtak be. E szavazatok a következőképp oszlottak meg a jelöltek között: Kovács Jánosra 27, Kleffner Gyulára 20, Mosászky Győzre 18, Tomka Ágostra 14, Maudies Ede-re 12 szavazatot, egy cédula pedig üres volt. Ekképen abszolút szavazattöbbséggel egy jelölt sem bírván, szűkebb körű szavazás rendelkezett el, az első voksolásnál legtöbb szavazatot kapott Kovács J. és Kleffner Gy. ügyvédek között, mely második szavazásnál Kovács János 51, Kleffner Gyula pedig 38 szavazatot kapott, egy cédula üres volt, 2 választó pedig nem szavazott. A végeredmény tehát a lehető legjobban ütött ki, a mennyiben a város Kovács Jánosban egy derék, hivatását teljes készséggel s buzgalommal betöltő tisztviselőt nyert. Ezen soká az új főgyűlés!

Ideiglenes választások. A „Széchenyi-körben“ az Irányi István elhalálása, továbbá, a Bancsó Antal, Kray István s Falusi Mátyás végleges eltávolsága folytán üresedésbe jött helyekre ideiglenesen megválasztottak: az irodalmi szakválasztmányba: Szinyey István, Horváth Ödön s Süss Bertalan urak, segédkönyvtárnok pedig Tuharszky Károly úr.

Tiszti zeneestély. A városunkban állomásozó ezred tisztjei, tegnap, azaz f. hó 20-án a városi nagy teremben igen sikeresen sikerült zeneestélyt adtak, melyre belépti jegyűl a meghívók szolgáltak.

Színház. Ságynak f. hó 15-én már játszania kellett a városi színházban, mely azonban még most is kong az ürességtől. Ha elfogadható okok késleltetik az igazgatót az elnyert engedély folytán helyét elfoglalni, akkor még létezhetik pardon számára; de ha talán valami „furesa históriák“ avagy csekélység-ek miatt jaratja az aprilist a közönséggel, akkor nem fog az erélyes föllépés a színügyi bizottság részéről ártani.

Házi estély. Az „Eperjesi Széchenyi-kör“ által f. hó 13-án rendezett zeneestély minden tekintetben kitünően sikerült; úgy a műsor változatossága, valamint a közreműködők is teljesen kielégítettek a közönség kíváncsiságát. Mayerbeer „Ödög része“ cz. nyitányának szabatos előadása után (előadta a kör zenekara) Dessewffy Etelka úrhölgy szavalta el Arany J. „Fülemilé“-jét, még pedig igen jó hangsúlyozással; szavallatán meglátszott a szorgalmas s átgondolt tanulmányozás. Eisner Margit úrhölgy éneke („Faustból“ „Siebel“ dalama) oly kedves, oly lajy — s a technikanak mégis minden tekintetben eleget tevő volt, hogy a közönség a szó szoros értelmében el volt ragadtatva. Janowitz Adolf s Abraham James urak hegedű s zongora-játéka („Sonate“ Schumann-tól), mint ismert virtuozoké, — nem szorul dicséretre. Az eperjesi dalegylet által előadott „Egyveleg, Eibusulom magam“ — szépen sikerült. A műsor utolsó pontja „Magyar dalok“ előadása zongorán hegedű kíséretével, — Sebők Anna úrhölgy által oly bravúrral lett véghez vize, hogy a közönség köztetszése a viharos tapsokban sehogysem akart megszűnni!

A tiszti kar, — tegnap rendezett zeneestélyre, — a Széchenyi-körnek 200 darab jegyet küldött hogy azt tagjai közt ossza szét.

Évi közgyűlés. Az „Eperjesi Széchenyi-kör“ évi közgyűlését a jövő év január hó 25-ik napján fogja megtartani. A közgyűlésnek programját a legközelebbi választmányi ülés állapítja meg. Ezzel egyidejűleg az egyes szakválasztmányok elnökei, továbbá a háznagy s a könyvtárnok felhívtak, hogy a pénztárnokkal együttesen állapítsák meg részletbudget-jüket.

Jubileum. Ribóssy József, Kis-Szeben sz. kir. város polgármestere jubileumának lefolyásáról tudósítónk 18-iki kelettel a következőket írja: Ma ünnepeltett meg Kis-Szeben sz. kir. városában Ribóssy József polgármester 50 éves jubileuma. Az ünnepély istenitisztelettel kezdődött, mely után a polgárság színe-java, kísérvé jó szomszédai: a péchnajfalsi Péchy-család igen tisztelt s kedvelt tagjaitól, a varosház nagytermébe gyűlt össze, hol a közgyűlésbe küldöttéig meghívott a főispán és alispán úr is, kiknek megjelenése után a közgyűlés az ünnepeltért küldött ki egy küldöttséget. Az ünnepelt terembeleptekor harsány eljenzéssel fogadtattott, mire a kis-szebeni — még csak gyermekkorát élő — dalárda jól sikerült alkalmi üdvözlő dallal lepte meg a közönséget. Az ünnepeltet a polgárság nevében Mazalik Agoston esperes-plébános úr egy szépen szerkesztett s átgondolt lelkes szónoklattal üdvözlölte, átnyujtván neki a nap emlékére egy diszes billikomot, mire a jubiláns a meghatottságtól reszkető hangon a kitüntetést szívélyesen megköszönte. Ezután a város különféle

küldöttségei, hitfelekezetei tisztelegtek. Igen sikerült s megható volt Vittenberger Samu városi kapitány üdvözlő beszéde, melyben az ünnepelt multjára reflektált. A tisztelgők sorát hosszú volna felsorolni e helyütt. Idegen hatóságok s vendégek, köztük Münster Tivadar, Kassa város polgármestere is, — emeltek az ünnepélyt becses megjelenésükkel; Bártfa város távirati uton üdvözlötte a jubiláns. Minden ily üdvözlés lelkes eljenzés s taraczk-durrogás követett. Ezek befejezte után rövid időre a vendégek kimentek friss levegőt színi s a fővezet sétálók özőne lepte el, mi által az egész város ünnepélyes jelleget öltött. Pontban 2 órákor taraczk-szó lejezte a közös ebéd kezdetének vételeit, melyre, számra hetvenen felül, gyűltünk egybe s lelkes és szellemes toasztok s cigányzene mellett a szebeni nők dicsérete s díszere vált ebédet jóízűen elköltöttük. Az ebéd folyamata alatt sikerült s köztetszésben részesült toasztokat mondtak: a főispán úr ő méltósága, az alispán úr, a kegyes-rendi igazgató stb. Midőn soraimat írom, az ünnepély még in floribus van; este tánczszal összekötött néppünnyepély és faklyásmenet lesz, miről alkalomadtával bővebben. (T. Gy.)

A városi mászárókék bérbeadása végett megtartott második árverés még az elsőnél is kedvezőlenebbül ütött ki, minék folytán a városi közgyűlés megbizta a tanácsot, hogy e tekintetben kéz alatt kísértse meg az eredményesebb intézkedést.

Petroleum-pinczeraktár. A legközelebbi v. közgyűlésen szőnyegre került a Szentandrassy Lajos s több tekintélyes polgár által bet-rjesztett két rejtbeli folyamodvány is, mely a Táborhegyen építettni engedélyezett petroleum-pinczeraktár betiltását kéri. Erdemleges határozatot azonban nem hozott a közgyűlés ez ügyben, amennyiben az a képviselőtestület felebbezése folytán II. fokú elintézés alatt áll. A kérdés mindenestre oly fontos, hogy megérdemli a részletes hozzászólást, s mi erősen hisszük, hogy az apellátó a kérvényezők javára fog elődlni.

A Széchenyi-kör s a városi tanács. A városi tanács legközelebb ártit a Széchenyi-kör igazgató választmányához, hogy a nagy termet a kör estélyei, mulatságai s közebedei megtartására ezentúl díjmentesen nem engedheti, a mennyiben ez által a város, — tereműj nem fizettetvén, — jövedelmében kisebbséget szenved. Az igazg. választmány méltányolta a város ebbeli követelését s egy Duka Róbert, Kubinyi Aurél, Mosászky Győző s Vida Adár urakból álló küldöttséget választott meg, melynek feladata leend a városi tanácsal érintkezésbe lépni, hogy e tekintetben megállapodásra jussanak. E küldöttségek együttal feladatává tetteket a bérszerződés meghosszabbítása iránt is értekezni. Reméljük, hogy e tárgyalások ép' úgy a Széchenyi kör, mint a városi tanács meglegedésére fognak véget érni.

Tölgyfahagyoncok a városi erdőben. A mult városi közgyűlésen szóba kerültek a borkúti erdőben lévő tölgyfahagyoncok eladására tett ajánlatok is. E tárgynál Kreszeziánko András, városi képviselő azon aggodalmának adott kifejezést, hogy a folytonos eladások által (a mult évben is történt ilyenemű eladás) a város erdeje utóvégre is kipusztul s denique abba a szomorú helyzetbe jutunk, hogy ha hidakat, vagy egyéb más, tölgyfát feltételező munkálatokat kellesz majd a városnak végezni, — nem lesz fánk, sem arra való pénzünk. Az aggodalmaskodó képviselő urat azonban Krajzell A. tanácsnok teljesen megnyugtatta, midőn kijelentette, hogy a városnak annyi fája van erdeiben, hogy még többet is eladhassa, — és hogy különben is a hagyoncok eladásából befolyt összeg a hidak s egyéb fát szükségű munkálatok alapja címén kezeltetik. A mint mi tudjuk, bizony van ott annyi fa, hogy 500 hagyonez helyett (ennyit adtak el) bátran eladhattak volna 1000-et is!

Lesz új zongoránk! már mint t. i. nem nekünk, hanem a Széchenyi-körnek. Adná az Isten, hogy teljesedésbe menjen e kívánság, mert bizony mi csűrös-csavarás, a mostani nem igen válik díszére a körnek. A határozat akkép szól, hogy a régi zongora el fog adatni s az így befolyt összegből, valamint a védnök, Szentandrassy Lajos úr által tett 500 frtnyi alapítványból (természetesen csak akkor, ha a védnök úr beleegyezését adja!) egy jó, új zongorát vesz a kör. Ezen egyetnek ugyanis kizemelve, mert hát mi is a mondók vagyunk, hogy „aut Caesar, aut nihil“, — azaz: vagy jó zongora, vagy semmi! Meg kell még itt jegyeznünk, hogy a felhasználandó 500 frtnyi alapítvány a kör jövedelméből részletenként vissza lenne fizetendő.

Társalgási egylet. Hogy a „Fekete Sas“-on lévő kaszinó tagjainak mily tekintélyes a száma, az el sem hinné az ember. Ezen egyletnek ugyanis 210 civil s 45 katonatiszt a tagja, a miben mindenestre az a legszebb, s fényes bizonyítéka annak, miszerint városunkban a polgári elem a tisztikarral a lehető legszebb egyetértésben él. Ha aztán még azt is tekintetbe vesszük, hogy az egyletnek tagjai egytől-egyig az intelligenciából kerülnek ki, jó lelekkel elmondhatjuk, hogy legelső kaszinók közé tartozik.

Fuzió. Fontos indítványt tett az „Eperjesi Széchenyi-kör“ legutóbb megtartott igazg. választmányi ülésében Dessewffy Lajos úr. Azt indítványozta ugyanis, hogy tétessenek lépések, miszerint az „Eperjesi dalegylet“ olvadjon össze a kör dalkarával. A választmány elhatározta magát

érintkezésbe tenni az „Eperjesi dalegylet“-tel s egy négytagú bizottságot, — melynek tagjai: Szabó Ede, Duka Róbert, Lévai István és Süss Bertalan urakból áll, — küldött ki a módozatok megállapítása végett. A fuzió létrejövése, a miut legalább mi gondoljuk, — úgy a dalegylet, mint a körre nevezü üdvös volna, mert emigy egyesült erővel még szebb eredményeket érnének el, jól-lehet külön-külön is megállj, helyét mindkét társas-egylet.

„Vöröskereszt-egylet“ sárosmegyei igazgató választmányának f. hó 12-én tartott üléséből. Elnöklő főispán ur, miután a szép számmal megjelent tagokat üdvözlölte, tudomására hozta a jelenlevőknek, hogy a mennyiben megyénkben a tapolyi és makoviczai járásokat kivéve, a fiók-egyletek is mind megalakultak már, jónak látván az allandó központi igazgató választmányt megalakítani. Az elnök ő méltóságának javaslata folytán a választmány meg is ejtetett; az igazgató választmány tagjainak névsorát lapunk mult számában közöltük. Ezután dr. Tahy Mihály megyei főjegyző, mint az egylet eddigi jegyzője a „Vöröskereszt-egylet“ megyénkbeni működését a következőkben adja elő: A megye közönsége gróf Karolyi Gyula a vöröskereszt-egylet elnökének megkeresése folytán még 1881. decz. 19-én megtartott közgyűlésében kimondta, hogy az egyletnek általánosabb elterjedése, illetve fiók-egyletek alakulása kívánatos volna a megyében. Erre a főispán úr ő méltóságának elnöklelte alatt egy előkészítő választmány alakult, mely a gyűjtő leveket szétküldvén, a következő eredményt mutathatja fel: 36 az alapító, 41 a tiz frtos rend-s, 103 az érdij-rendes és 91 a pártoló tagok száma. A befolyt összeg összesen 1335 frt 50 krt teszen, míg a hátralék csak 82 frtot képvisel. Minthogy pedig az alapszabályok értelmében az alapítványi összegek s 10 frtas tagdíjak egészben, a többi bevételek pedig 1/3-ad részben a központot illetik, fenti bevételből még 1882. szept. hóban 1044 frt 83 kr. lett a központba felküldve. Fiók-egyletek megalakításával Eperjesen: Fuhrmann Andor s Ghillány József, Bártfa pedig: Kaczvinszky Ede s Ródy Alajos lettek megbizva. Ezután a járási szolgabírák is felhívatnak, hogy oda törekedjenek, miszerint minden járásban alakuljon egy fiók-egylet. E felhívásoknak öröndetes eredménye volt, a mennyiben két járás kivételével a többi járásban, valamint a 3 sz. kir. városban a fiók-egyletek tényleg létrejöttek. Az igazgató választmány öröndetes tudomásul vette e jelentést s dr. Tahy Mihálynak fáradsága s buzgalmaért köszönetet mondva, a főispán ő méltósága által az ülés ezekután berekesztett.

Megyei költség-előirányzat. A m. kir. belügyminiszterium megyénk 1885. évi költség-előirányzatát 64897 frt 98 kr. kiadás és 66265 frt 40 krnyi bevétellel jóváhagyta. Az előirányzathoz egyedül a háziur segélyére előirányzott 2000 frt töröltetett, azonban oly megjegyzés mellett, hogy ez a megyei megtakarításokból fődözhető ugyan, de külön számolandó el.

A községi jegyzők vizsgálo bizottságába — melynek elnöke az alispán — Fuhrmann Andor és Ghillány József rendes, Fűzy Eéla a sirokai járás szolgabírája pedig póttagul választattak meg. Együttal dr. Tahy Mihály, mint a sárosmegyei községi s körjegyzők egyletének elnöke felhívatott, hogy a jegyzők által a kebelükből a vizsgálo bizottsmányba küldendő 2 rendes s egy póttag megválasztása czéljából ezen egylet közgyűlését mielőbb hívja egybe.

Felsőházi reform. E tekintetben megyénk közönsége az országgyűlési képviselőházhoz oly értelemben irt fel, hogy a felsőházban a született arisztokraczián s a korona által kinevezendő felsőházi tagokon kívül — a törvényhatóság által választandó kiküldötteknek, mint harmadik — a vidéki s helyi érdekeket képviselő — elemnek is hely adassék.

A katona szállásbőr puhatolási megyebizottságba a megye részéről — az eperjesi bizottságba Fekete Sándor, megyei tb. főjegyző, — a kis-szebenibe pedig Péchy Ambrus, a f.-tarcazi járás szolgabírája küldetnek ki tagokul.

Uj postahivatal. F. hó 16-ikával megyénkben Alsó-Szálokon uj postahivatal lépett életbe, mely a berzeviczei postahivatallal gyalogküldöncz által fog naponként érintkezni. Kezbesítési kerületébe A.-Szálók, Viszoka és Viszokapodhurapuszta osztatott be.

Uj távirat-állomás. Felső-Szviduiken a község nagy aidozatkészsége folytán bizonyosan távirat-állomás fog rendszeresítettüni, melynek szüksége ott csakugyan is igazolt, a mennyiben F.-Szviduik székhelye a járási szolgabíró, kir. járásbíró, kerületi orvos s körjegyzőségnek is.

Megyebizottsági tagok választása. A hanusfalvi választókerületben bizottsági tagul Telekesi István, ottasui r. k. lelkész, — a ladomeriban pedig Csegény István, komarniki postamester választattott meg. A friesi (elnök: Berthóty Béla) és kapii (elnök: Hajtinger János) választó kerületekben f. hó 30-án lesz meg a bizottsági tag-választás.

A kolera réme közegészségi tekintetben, megyénkben is meghozta a maga üdvös gyümölcsét, a mennyiben a 6 járás szolgabírája s a 3 sz. kir. város polgármestere felelőség terhe alatt hívatott arra, hogy erélyesen intézkedjék, hogy jövő évi június hó 1-ig minden lakásra szolgáló szobának legalább egy s lehetőleg az ajtóval átellenes ablaka

nyitható legyen. Jól tudjuk, hogy faluhelyen az ablakok egyáltalán ki nem nyithatók, minél fogva a poshadt, fulladt, tisztátalan levegő igen hatályos elmozdítója lehet Kelet reméneik.

A pénzügyminiszter belátva azt, hogy az ez ideig termés remítő áresökkenése igen nagy anyagi hátrányokkal jár a gazdáknak nézve, — közgeihezszigorú rendeletet menesztett, hogy az eddig gyakorlatban lévő, irgalmat nem ismerő adóvégrehajítások, — további intézkedésig, — a lehető legszelidebben alkalmaztassanak. . . . Adóex-ekuczió — és „szelidség”? . . . van-e ennél nagyobb kontraszt? . . .

Visszavándorlók. Úgy látszik, hogy a felvidéki parasztság Eldoradoja nagyot esőkkent értékeiben, mert a kivándorlók mind sürűbben szállingóznak vissza bér-ozók közé. A múlt héten is vagy 66 zempléni ember érkezett vissza Amerikából, Kassán tartva egy kis pálinkastácziót. Az atyafiak irgalmatlanul szidták Amerikát, a mi elég fenyves bizonyíték arra nézve, hogy a dollárok hazájában nem repül a sült galamb magától az ember szájából!

T. Bistra és T. Hermány községek a girálti megyebizottsági tag választókerületből a hanustalvi kerületbe kérelmeztek be.

CSARNOK.

Doktor Heidegger kísérlete.

Nathaniel Hawthorne*) „Twice-told tales” című elbeszélés-gyűjteményéből.

Fordította: Ladomérszky Gyula.

Doktor Heidegger igen különös férfiú hírében állott a világ előtt. Egy alkalommal négy régi, élemedett barátját hívta meg dolgozó szobájába és pedig: Mr. Medbourne, Killigrew ezredet, Mr. Gascoigne — mindhárom fehér szakállu urak voltak — és egy összetöporodott hölgyet, kinek neve özvegy Wycherly vala. Valamennyien esendben búsongó lények voltak, kiknek legnagyobb szerencsétlenségük abban állott, hogy már régóta nem nyugodtak sirjaikban.

Mr. Medbourne java korában még tehetős kereskedő volt, de ki mindenét elvesztette esztelen üzérkedései folytán s jelenleg földhöz ragadt koldusnál nem volt egyébrek nevezhető.

Killigrew ezredes legszebb éveit, egészségét és vagyonát vétkes gyönyörök élvezetében fecsérelte el, melyek neki emlékül mindenféle fájdalmakat — mint például: közhányt és más egyéb testi és szellemreható gyötrelmeket hagytak hátra. Mr. Gascoigne miut tönkrement politikusi nagyon rossz hírnévvel bír, vagy legalább birt, míg az idő őt a jelen nemzedék köréből elvonta s a hírnév helyett a feledésnek adta át. A mi az özvegyt Wycherly asszonyt illeti, úgy felőle azt mondogatták, hogy annak idejében rendkívül szép hölgy volt, most azonban — már évek óta — nagyon elvonultan él és pedig a városban szerte szállongó különféle mend-mondák miatt, melyek őt nagyon bosszantották. Megjegyzendőnek tartom, miszerint hajdanában az előbb említett urak az özvegy dühös udvarlói valának és hogy néha már közel voltak ahhoz, hogy a szépséges hölgy miatt, kölcsönösen egymás torkát messék. Most pedig, mielőtt tovább folytatnám elbeszélésemet, még valamit kell felemlítenem. Heidegger orvosról és vendégei mindegyikéről ugyanis azt tartotta a közvélemény, hogy olykor-olykor nem lettek volna ép eszök birtokában, a mi bizony az öregeknél sokszor megcsik, kik a jelen által nyújtott szenvedések és a múlt fájdalmas emlékei által kínoztatnak.

— Kedves öreg barátaim, — mondá doktor Heidegger, mialatt ülésel kínálta meg vendégeit, — szives megjelenésüket kértem, hogy egy érdekes

*) Nathaniel Hawthorne jeles amerikai író. Irmodorát hatalmas és megragadó leíró erő, „Boz Dickens”-i humor s a lélektani részleteknek igaz vázolója jellemzi.

kísérletnek szemtanúi lehessenek, melylyel itt, dolgozó szobámban szoktam néha-néha elmúlni.

Ha mindaz igaz, a mit az emberek beszélnek, akkor doktor Heidegger szobájának igen sajátos egy helyiségnek kellett lennie. Az egy sötét, ódon, boitozatos, pókháló foszlányokkal keresztül-kasul szótt, vízforralókkal ellepett falú szoba volt. A falak hosszában téglyfából készült szekrények voltak helyezve, melyeknek alsó polczdeszkái ivret nagyságu és götnegyedves kötetek soraival voltak elhalmazva, míg a felsőbbeken a kisebb: tizenkettő-rétű pergament kötetek sorakoztak. A középső szearenyen Hippokratés rezből öntött mell-szobra állott, mely szobortól doktor Heidegger — masok bizonygatásai szerint — a praxisa alatt előfordult kényes-természetű s nehezebb esetekre vonatkozó tanácsot kikérni soha el nem mulasztotta. A szoba legsötétebb sarkában egy magas és keskeny szekrény állt nyitott ajtóval, melynek sötét bensejéből egy emberi csontváz fehérelt elő. Két könyvszekrény között egy tükör lógott a falon, melynek jökora magas, poros üvegje piszkos — egykoron arany keretbe — volt foglalva. A szoba tulsó oldalán lévő falat egy ifjú hölgy életnagyságu arcképe díszíté, ki színelhagyott selyem, atlas és brokát öltözetben vala lefestve s az arca most épen olyan színtelen volt mint öltözete. Több mint félszázad előtt doktor Heidegger azon a ponton volt, hogy ama ifjú hölgygyel házassági frigyre lépjen, midőn azonban a hölgy hirtelen, de nem épen veszélyes rosszullete alkalmával, a völegénye által rendelt receptet lenyelte, a nász előtti estén — mindent itt hagyva — az árnyékvilágba költözött.

A szoba legkiválóbb nevezetességét még fel sem említettük, t. i. azt a vastag ivnagyságu könyvet, fekete bőrkötésben, nehéz ezüst képesekkel. A könyv sarkán nem volt látható egy betű sem és senki sem tudta megtudni annak címét. Azért mégis köztudomásu dolog volt az a nép előtt, hogy az a könyv egy: mágikus könyv és egy ízben bizony megtörtént, hogy midőn a kiszolgáló leány felemelte (a port akarta letörölni róla) a szekrényében lévő csontváz elkezdett csontjaival zörögni, a lefestett ifjú hölgy egyik lábával kilépett az arckép keretéből és több rémtekintetű szellem nézett ki a tükörből, Hippokratés érez feje pedig haragosan összehúzta homlokát és borzasztó hangon azt kiáltá a leány felé: „Hagyd azt!”

Ilyen volt Doktor Heidegger tanulmányozó — vagy helyesebben mondva: dolgozó szobája.

Elbeszélésünk idején — egy nyári délután — egy kis kerek asztal állott a szoba közepén, olyan fekete, mint az ébenfa, s arra egy remekül kidolgozott, pompás formájú metszett — üveg váza volt helyezve. A napsugarak keresztül törtek az ablak két kopott damaszt függönyének résein és egyenesen az üvegedényre estek, úgy hogy a visszaverődő sugarak halvány fényvel vonták be az asztal körül helyet foglalt aggok hamu-szürke ábrázatait. Az asztalkán a remek üveg váza mellé még négy pezsgős pohár is volt téve.

— Kedves öreg barátaim! — ismétlé doktor Heidegger — számíthatok az önök becses jelenlétére egy rendkívül különös kísérletrevesnél?

Doktor Heidegger, a mint már azt megjegyeztük, nagyon különös természetű öreg ur volt, kinek személye számos — tulzottnak látszó kalandos történet hőseül szolgált a nép előtt. Ama történetek egyike — szégyenemre legyen mondva — saját igazságszerető éneket is lekenyereztek és ha talán ezen elbeszélés egyik vagy másik része az olvasóban kételkedést támasztana, akkor bizony kénytelen leszék a szószátyárra szórt gyalázó szokat szép nyugodtan eltűnni.

Midőn a négy vendég a doktor Heidegger által emlegetett kísérletről beszélni hallott, semmi különös dolgot nem várt, talán egy egeret fog megfutasztani a legszivattyúban, vagy talán a pók halot-szövő működését fogja bemutatni mikroskop alatt vagy más egyéb ezekhez hasonló ostobaságot, mikkel az öreg ur meghitteit folyton gyötörni szokta.

A választ be sem várva, doktor Heidegger végig bicegett szobáján s ama nagy, ezüst képeses könyvvel tért vissza, hóna alatt hozva azt. Kinyitva a könyv ezüst képesait, göth betűkkel beirt lapjai közül egy rózsát vett elő, vagy legalább olyasmit, a mi egykor rózsának volt nevezhető. Csak hosszab megfigyelés után lehetett megismerni, hogy az a lapos tárgy virág és pedig rózsá volt, melynek egykoron zöld levelei és szép vörö, szirmai, fakó barnára változtatták színeiket. Úgy látszott, mintha ez a régi, száraz virág a doktor kezében porrá akart volna hullani.

— Ez a rózsá, — mondá Heidegger felsőhajtva, — ez a hervadt összetördelt rózsá ötvenöt év előtt virágzott teljes pompájában. Ezt én Ward Sylviától kaptam, ama hölgytől, kinek arcképe ott függ, s a kinek menyegzője alkalmával keblét lelt volna diszitendő. Ötvenöt év óta őrzöm, mint drága emléket ezen könyv lapjai között, — nos, és mit szólnának önök, nem tartják-e lehetetlenségnek, ha ez a — több mint félszázados — rózsá ismét friss színében s a hajdani teljes pompájában virágozék?

— Bolondság! — kiáltá Wycherly asszony s fejét bosszúsán csóválta. — Ép oly joggal kérdezhetné ön, vajjon lehetségesnek tartjuk-e, hogy az öreg nő ránczokkal telt arca visszanyerheti a fiatalág üde színét.

— Ne mondja, — válaszolt a doktor az anyóka epés szavaira, azután levevé az üveg-váza fedőjét és a száraz, hervadt levevé a benn lévő vízbe dobta. A rózsá kezdetben a folyadék felszínén uszált és egyáltalán nem látszott hajlandónak a nedvességet magába szívni; kevés pillanat múlva azonban, csodálatos tünevény volt látható. Az összelapult, száraz és színtelen szirmok egyszerre elkezdtek mozogni, ébredezni, szétnyílni, a fakó szín sötét pirosba ment át s a zsenge tő leveleivel együtt üde zölddé változott. Ez a virág halálos álmából ébredt fel, ez a félszázados rózsá most ismét úgy nézett ki mint egykoron, midőn azt Ward Sylvia kedvesének nyújtá. Oly üdének, oly gyöngednek látszott, még alig volt kinyílvá, néhány selyemlagyságu vörös szirma oly szerényen redőzte széleit piros keble körül, melyben két-három harmatepp tündökölt.

— Ez valóban igen ügyes szemfényvesztés, — mondák a doktor barátai, de csak úgy — immelámmal, mert hisz' láttak ök már bűvészektol csodálatosabb dolgokat is előadni.

— Es ha szabad tudnunk, hogy csinálta ön ezt?

— Hát nem halottak önök soha az „örök ifjuság forrásai”-ról, melynek létezési helyét Ponce de Leon a spanyol kalandor két — vagy három századdal ezelőtt kutatta?

— Es feltalálta Ponce de Leon? — kérdező az özvegy.

— Nem, — válaszolá Heidegger, — mert nem jó helyen kereste. A hirneves forrás, ha jól vagyok értesülve, Florida félsziget déli részében nem messze a Macaco nevű tó mellett fekszik. A hely, hol felbuzog, számos óriási magnolia fákkal van környezve, melyek, dacára sok százados koruknak, a csodálatos forrás vizének erejétől színüket mint a most szakított ibolya oly frissen megtartották. Egyik barátom, ki ismeri az ilyen dolgok iránti érdeklődésemet, küldött nekem abból a vízből, a mit önök ez üvegedényben láthatnak.

(Folyt. következik.)

Felelős szerkesztő: Hedry Bertalan.

Kiadótulajdonos: Haitsch Lajos.

Nyílt-tér.

Mindazon városi t. képviselő urak, kik a városi főügyési állomásra engem őszintén méltattak, és becses szavataikkal kitüntettek — vegyék ezen nagyrabecsült bizalomért legforróbb köszönetemet és legmélyebb tiszteletemet.

Kelt Eperjesen, 1884 évi december hó 17-én.

Dr. Mosánszky Győző,
ügyvéd és városi képviselő.

HIVATALOS ROVAT.

3323. tk. sz. 1884.

960 1—1

2968. tk. szám. 1884,

961. sz. 1—1

Hirdetmény.

Az eperjesi kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint Rosenberg Révai Ignác végrehajthatónak Matej János végrehajthatott elleni árverési ügyében 200 frt s jár. behajtása tekintetéből:

1 ször. Elárvereztetetik Kurima község 25-ik számú telekjegyzőkönyvébeni belsőség $\frac{2}{3}$ -ának $\frac{1}{4}$ -ed része és a külsőség $\frac{1}{4}$ -ed része.

2 ször. Kikiáltási ár 68 frt 50 kr.

3 ször. Az árverés a helyszíneni község házánál 1885. évi február hó 9-ik napjának délelőtti 10 órájkor megtartatik.

4 ször. Venni szándékozók kötelesek 7 frtot készpénzben vagy óvadékpapirokban bánatpénzül letenni.

5 ször. A vételár egyenlő részletekben és pedig 1-ső 30 nap, a 2-ik 60 nap és a 3-ik 90 nappal a leütéstől számítva 6% kamatokkal az eperjesi kir. adó- mint letétihivatalba befizetendő; bánatpénz az utolsó részletbe beszámíttatik.

6 ször. A feltételek alulírott hatóságnál megtekinthetők.

Kir. törvszék mint tkvi hatóság. Eperjesen, 1884. november 22-én.

Szeredinszky,
jegyző.

Kőszeghy,
elnök.

Hirdetmény.

Az eperjesi kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint az „Eperjesi Népbank” végrehajthatónak Priscák János végrehajthatott elleni árverési ügyében 280 frt s járuléki behajtása tekintetéből:

1 or. Elárvereztetetik Kajatha község 60. és 38-ik számú telekjegyzőkönyveiben Priscák János nevén álló ingatlan.

2-or. Kikiáltási ár a kajathai 60. sz. telekjegyzőkönyvben foglalt ingatlanra vonatkozólag 729 frt, a kajathai 38 ik sz. tjkben foglalt ingatlanra vonatkozólag pedig 122 frt.

3-or. Az árverés a kebelbeli telekkönyvi hivatalban 1885. évi január hó 27-ének délelőtti 10 órájkor megtartatik.

4-er. Venni szándékozók kötelesek a kajathai 60-ik sz. telekjegyzőkönyvben foglalt ingatlanra vonatkozólag 72 frt 90 krt, a kajathai 38 ik sz. tjkben foglalt ingatlanra vonatkozólag 12 frt 20 krt készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban bánatpénzül letenni.

5-ör. A vételár egyenlő részletekben és pedig az 1-ső részlet 1 hó, a 2-ik részlet két hó és a 3-ik részlet három hónappal leütéstől számítva, 6% kamatokkal az eperjesi kir. adó, mint letétihivatalba befizetendő, bánatpénz az utolsó részletbe beszámíttatik.

6-or. A feltételek alulírott hatóságnál megtekinthetők.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság. Eperjesen, 1884. november hó 15 Kőszeghy, elnök.

52423. sz. VIII 1884.

Sószállítási hirdetmény.

962 1-1

A nagyméltóságú kir. pénzügyminiszterium f. é. decz. 14-én 79353. sz. leirata folytán a Soóvárról a bártfai kir. sóhivatalhoz 1885—1887. években eszközlendő sószállítás és annak rendeltetési helyére a kamarába hordás és maglázás, úgy az üres zsákoknak visszazállítása iránt ezennel pályázat nyitattik.

A szükséges jegyzetekkel ellátott összeállítás, valamint az abban idézett pályázati és szerződési feltételek a bártfai, késmárki és homonnai sóhivataloknál és ezen kir. pénzügyigazgatóság IV-ik ügyosztályában megtekinthetők.

Az ajánlattevők figyelmeztetnek, hogy az engedélyezhető apadás nem tárgya a pályázatnak és ily apadás fejében az összeállítás utolsó rovataiban meghatározott százalékok engedtetik meg azoknak, kik azt igénybe venni akarják, azon ajánlattevők pedig, kik a kiirt apadást nem veszik igénybe, felhivatnak, hogy ezen körülményt ajánlatukban határozottan emeljék ki.

Soóvárról a só kizárólag zsákokban fog szállítani, ennélfogva Bártfáról üres hordók nem, hanem csupán üres zsákok lesznek visszazállítandók.

Pályázni kívánók felhivatnak, hogy a pályázati feltételekben megszabott bánatpénzzel, 50 kros bélyeggel és erkölcsi megvagyoni bizonyítvánnyal ellátott írásbeli ajánlataikat *folyó évi december 24-ikének délelőtti 10 órájáig* ezen kir. pénzügyigazgatóság főnökénél annyival inkább nyújtsák be, mert az ezen idő után érkező ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

Az ajánlatok kívülről ezen felirattal látandók el: „Ajánlat a sószállítási pályázat tárgyalásához.“
Végül felhivatnak a pályázni kívánók, hogy a bánatpénzt valamely kir. adó- vagy sóhivatalnál tegyék le és ajánlatukhoz csak az erről szóló nyugtát esatolják.

Kassán, 1884. december hó 15-én.

Magy. kir. pénzügyigazgatóság.

FIGYELMEZTETÉS.

Az általánosan ismert jó hírnévnek örvendő s többoldalulag kitüntetett sósorszesz készítményem — kelendőségénél fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon címjegyet módosítom s arra a kék nyomtatban saját házam külső alskját veszem föl, bejegyezve egyzersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

SÓSORSZESZ

gyors enyhítést eszközöl:

esúzos szaggatás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szemgyengeség, bénulások stb. stb. ellen. Fogtisztító szerül is igen ajánlható, a mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghúst erősíti és a száj tiszta, szagtalan ízt nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos e szer fejmossa is, a hajidegek erősítésére, a fejkorpaképződés megakadályozására és annak eltávolítására.

Ára 1 nagy üveggel 80 kr., 1 kisebb üveg 40 kr.

Brazay Kálmán,

BUDAPEST, IV. Múzeum-körút 23. sz.

Védjegy 319. és 320. sz.

Használati utasítás magyar és német nyelven, bizományosaim névsorával ellátva, minden üveghez ingyen mellékeltek.

Kaphatók Eperjesen: Oszvald Dániel, Gallitsik J. V., Holenia L., Linkesch K., Kozma Lajos, Izsépy Gy., Bohrand. W.

A LEGJOBB CZIGARETTA-PAPIR

a valódi

LE HOUBLON

francia gyártmány.

Cawley és Henry-től Párizsban. Utánzásoktól: mindenki óvatik.

A cigarettapapir csak akkor valódi, ha minden egyes lap LE HOUBLON bélyeggel és mindenik boríték az áltant álló védjeggyel és aláírással el van látva.

Fac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Beranger à PARIS

Nach AMERIKA

am besten und billigsten durch ARNOLD REIF, Wien I., Pestalozziggasse No. 1, ältester Firma 916 dieser Branche. 50-7

Auskunft und Prospekte umsonst.

IV. évfoly.

Előfizetési felhívás

IV. évfoly.

Magyar Háziasszony

háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilap, a magyar háziasszonyok országgyűlésének hivatalos közlönye IV. évfolyamára.

A magyar hölgyek ezen egyetlen szaklapja ma már nagy elterjedésnek örvend, a társadalom minden rétegében. Képviselet a nők összes érdekeit, hasznos tanácsokat ad és emellett, hogy a takarékos gazdálkodás és rendszeres háztartás elveivel megismerttet, még kellemes szórakozást nyújt akkor, midőn a nő elvégezte házi teendőit. Iránya olyan, hogy a család minden tagja, a serdülő leány, a fiatal menyecske, a szerető anya, a gondos háziasszony és az öreg anyóka, egyaránt élvezettel olvashatják. Egyes rovatait, mint a háztartási, kertészeti, egészségügyi (házi orvos) és divat rovatait, valamint vezérezikkeit is szakavatott írók és írónők által töltenek be és emellett a tárcza- és regényrovatban is az elismert többi munkatársakkal találkoznak olvasóink; méltán megérdemli tehát azt a nagymérvű érdeklődést, melyben részesedik, mert hol egyszer beköszöntött, ott nélkülözhetetlen társalkodó a „Magyar Háziasszony“ az olvasó asztalon. — A esimos kiállítású, vasárnapokon 12—16 oldalon megjelenő lapnak előfizetési ára: egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

Előfizetések a „Magyar Háziasszony“ kiadóhivatalához: Budapest, vaczi-kyrut 20. sz. a. intézőndők és a hó bármely napjától elfogadhatnak.

A „Magyar Háziasszony“ kiadó hivatala mutatványszámokat ingyen és bérmentesen küld mindazoknak, a kik ez iránt hozzá — legcélszerűbben levelező-lappal — fordulnak.

A „Magyar Háziasszony“

kiadó hivatala Budapesten, vaczi-körút 20.

E szaklapnak egyik háztartásból sem szabadna hiányozni, miután útmutatásai mellett több száz forintot lehet a háztartásban megtakarítani.

956 5-2

Lungen-, Brust-, Halskranke

und Asthmaleidende werden auf die Heilwirkung der von mir im inneren Russland entdeckten M-dizinalpflanze, nach meinem Namen „Homeriana“ benannt, aufmerksam gemacht. Aerztlich vielfach erprobt, durch tausende von Attesten bestätigt. Ein Paquet vom 60 Grm. für 2 Tage kostet 70 kr. Pr. Post werden nur 5 oder mehr Paquete versendet. Die Brochüre kostenlos. Jedes Paquet trägt als Zeichen der Echtheit meine Unterschrift. Ich warne vor Ankauf der von anderen Firmen offerirten unechten „Homerina“. Echt zu beziehen nur durch mich, dem Entdecker und Zubereiter der Pflanze „Homerina“.

Paul Homero in Triest (Oesterreich.)

Michtig für jeden Nervenleidenden.

Nur vermittelt **Elektricität** lässt sich ein Nervenübel gründlich beseitigen. Meine neuen **Inductions-Apparate** (Elektrisir-Maschinen), von jedem Laien leicht zu handhaben, sollten in keiner Familie fehlen. Gicht, Rheumatismus, Schwächezustände, Zahn- und rheumatische Kopfschmerzen, überhaupt jedes Nervenleiden wird durch meinen **Inductions-Apparat** geheilt. Preis eines kompletten Apparates mit ausführlicher Gebrauchsanweisung fl. 8.—. Einzig und allein bei mir direct zu beziehen.

Dr. F. Beeck, Triest, 2 Via Poudares 2.

958 24-2

A görög templom melleti föutczai 299. számú ház szabadkézből

eladandó.

Bővebb értesítés a ház tulajdonosnál. 946 3--3

A Rózsautczában 274-ik szám alatt fekvő. Bielek Sándor-féle (azelőtt Kreutzer) egészen újból épült ház szabad kézből

eladó.

Ez érdemben értekezhetni a nagy-sárosi műmalom irójában Bielek Lászlónál.

957 2-2

ÁRJEGYZÉK.

Bécsi tormás kolbász naponta friss	1 pár frt	12
Pesti " "	1 " "	5
Párizsi " "	1 kiló	1.10
Debreczeni " "	1 " "	1.25
Győri füstölt " "	1 drb	1.10
Kassai vagy Prágai sódar nyers	1 kiló	1.25
Füstölt marhahús	1 " "	2.80
Marhanyelv füstölt, nyers vagy főzve	1 drb	1.35
Szalámi magyar v. veronai	1 kiló	1.60
Krakói kolbász	1 " "	2.50
Pörkölt szalonna	1 " "	1.60
Rózsapaprika 1/4, 1/2, 1 kiló dobozban	1 " "	1.25
Tarhonya	1 " "	2.50
Maccaroni	1 " "	3.—
Gardinette	1 " "	10.—
Caviar friss dobozban	1 " "	2.—
Ajoka sós gennai	1 " "	2.—
Sardini olasz páézolt	1 " "	2.50
Ementhali sajt legfinomabb	1 doboz	40
Groyi " "	1 kiló	1.50
Gorgonzola " "	1 " "	1.—
Roquefort " "	1 " "	1.60
Parmai régi olasz sajt	1 " "	3.—
Imperial valódi	12 darab	2.20
	1 láda	2.40

Megrendelhető: Plesch H. kereskedésében Budapestben. 922 20-7

J. REIF, Specialist, Wien,

Margarethenstrasse 7, im Bazar,

versendet discret.

Gummi- und Fischblasen, nur echte Pariser, per Dutzend fl. 1, 2, 3, 4, feinste fl. 5.

Feinste Pariser Vorsichts-Schwämmchen, per Dutzend fl. 2-3 und fl. 4.

Suspensorium, fl. 1, 1.50, 2 und fl. 3 per Stück.

Ferner alle sonstigen Specialitäten für sanitäre Zwecke.

796 26-14

4344. szám.

Tölgy-épületfa eladás.

2-3

Közhirre tétetik, hogy az alólt erdőhivatal helyiségében folyó évi december hó 22-én alatt részletezett tölgy-épületfa tömeg felsőbb jóváhagyás fentartása mellett zárt írásbeli ajánlatok utján legtöbbet ígérőnek tövön az erdőn el fog adatni m. p.

a kakasfalvi erdőgondnokságból

mellmagasságban mérve:

8-24 cm. vastagságig mintegy	137 m ³	á 3 frt 20 kr.
25-39 " " " "	856 " "	4 frt 41 kr.
40 " " " "	48 " "	5 frt 10 kr.

a keczerpekléni erdőgondnokságból:

25-39 cm. vastagságig mintegy	166 m ³	á 2 frt 79 kr.
40 " felül " "	412 " "	3 frt 31 kr.

Összesen 1619 m³.

Versenyezni óhajtok felhivatnak, miszerint a megfelelő 10%-nyi bántpénzzel ellátott s kellően felszerelt ajánlataikat a fent kitett helyen és napon **délutáni 10 órára** nyújtják be.

Az árverési és szerződési feltételek alólt hivatalnál bár mikor megtekinthetők.

Sóvárótt, 1884. évi december hó 5-én.

Magy. kir. erdőhivatal.

Kiadóhivatal: Budapest, V. Nádor-utca 7. sz.

Előfizetési árak

a „Pesti Hirlap“-ra:

Egész évre ..... 14 flt — kr.

Felévre ..... 7 " — " "

Negyedévre ..... 3 " 50 " "

Egy hóra ..... 1 " 20 " "

Egyes szám helyben 4 kr.

Vidéken 5 kr.

PESTI HIRLAP

legolcsóbb, legjobb, legelterjedtebb magyar

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelen

mindennap,

az ünnep- és vasárnapokat követő

napokon is,

2-2 1/2 i v e n

Mutatványszámok kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küldetnek.